

se mü virastus olli. Giissi wanna Larensi moor, felle südda agga rahha járrele himmusters, ja ka omma wanna varrantust tahtis hoida, ütles wimaks: meie olleme sedda mollemad fuulitud, ei minna peäse teisiviisi ennam. Ja teine moor, kes ka lotis oösa sest sawa, finnitas tedda wägga, felle nou siisse jáda. Seddamõda hakkas ta veel selsammal pâval ommad walmistamisse waewad kandma — förvetas ennast üdgesciega ülle ja ülle, ja ei sõnud enne fui teisel pâval. Selsammal teisel pâval förits temma fa linna, sedda uut labbidast östma. Agga temma õnnetussets juhtus ka se, et ta monnek's filmapilgufs ütsi poe siisse jái; sest senni wottis temma ühhe labbida, ja peitis sedda omma põlle alla; agga kaupmees tundis sedda kohhe waia, ja wiis tedda sundja jure, kus tedda furjaste rogi. Kui ta kohhe omma suud olles tunnistand, ehk siis temmal olles andeks antud, agga ta salgas nenda fui ista. Giisski östis temma sedda, ning förvetas ennast nüüd igapäädv nenda, et tal wimaks rahho ei olnud mitte mais eggapeuis. Ja pâva takka sai üks waene temma sõmisse oösa ennesele.

Ei sedda moistnud ükski årra, kust se tuli, et se wanna kowwa süddamega innimenne, ni heideks jái. Ehk ta näab omma surma ja parrandab meelt, ütles monni, ja keik küttsid sedda. Menda näitab mitto, meelt parrandawa, ja se ei ole ommeti muud

ühtegi, kui et temma kowwaslus agga pannet temma seespiddise kurjusse ümber waggadusse munderi, ja seddagri ni kaaaks agga fui temma pat nisugust warjo tarvitab. Kui mitto õige innimesse töösi waggadust röhhowad nisuggused nurka. Agga igaiwenne kättemaksja wottab iggaühhe ennese südame seest sedda tunnistust wâlja, mis meie rahho finnitab ehk ka utab.

Sepârrast: Kui innimesed sind kütwad, ja sunno enne se süddame tunnistusmoistab sind felle kitusse al hukka, siis årra fa ellades ühkeks felle kitusse pârrast, wad noua sedda takka, mis stnd, hingehites, veel rõmustab. Sest igga teine rõõm on fui maggas surma-rohhi — maggas siuüs; agga possetab siiskitonda.

Waesel Larensil olli keigesuremat waewa sinjurates; sest wend ei ütlend temmale sest ühcegi, ja piddi ommeti fa igga teisel pâval sõmata ollema.

Sest wanna moor soi iggal teisel pâval sedda rohkeminne, ja katsus sepârrast sedda, mis waesed kuslutasid, se läbbi siisse sada, et fa mees sõnatta jái. Ja fui ta felle pârrast tortises, ütles naene, et waesed fa temma eest piddid passuma.

Wanna Laressi moor ja teine moor käsid nüüd allati teine teist waatmas, ja aiasid justo ful honnette, ful aiade warjul ja wanna Larens olli nell õige tullits. Kubho pannes agga tedda, fui se